

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA
MINISZTER

**Püspök Urak, Rektor Úr, Dékán Urak és Asszonyok,
Polgármester Úr, tisztelt Tanárok és kedves Diákok!**

Comenius, a XVII. század egyik legkiválóbb gondolkodója Felső Magyarországon tanítva minket, magyarokat is gazdagított. Fő művében, amelynek „*A világ útvesztője és a szív paradicsoma*” címet adta, a XVII. század első felének kereső, kutató fiatalja képében minden idők emberét írja le, aki választás előtt áll, ugyanúgy, mint Ti, Tizenegyedikesek. A választás előtt Comenius Vándora végigjárja az akkori szellemi élet összes műhelyét, a természettudósoktól a filozófusokig, a doktoroktól a hivatalnokokig, hogy helyes döntést hozhasson.

Azóta a világ nagyot változott, útvesztői viszont nem lettek könnyebben bejárhatóak, a választás is igen nehéz. De mint annak idején a Vándor, most Ti, az egyházi iskolák tizenegyedikesei is vezetőt kapnak: a mai napon belekóstolhattatok a Miskolci Egyetem képzéseibe és szellemi izgalmaiba. Comenius Vándora keveset tudott az életről vagy a hivatásokról, viszont nyitott szemmel és szívvel szerezte tapasztalatait. Ti hozzá képest sokkal okosabbak, műveltebbek és tájékozottabbak lehettek, de a jó döntéshez Nektek is szükségetek van segítségére.

Mi lenne az ideális választás? Minden bizonnyal az, ha az egyéni érdeklődés és érdek a közösségi érdekekkel találkozna. Az eredményes munka, az igazi siker az, ha olyan hivatást választ az ember, mely találkozik a közösség megbecsülésével, ha előbbre viszi, gyarapítja azt, és ha a munka nem csupán pénzkereset. Nem lehet mindenki sikeres kutató, de lehet megbecsült tagja annak a közösségnek, amely nélküle nem érne el eredményeket.

A Vándor a történetben csalódottan távozik, mert minden szakmának a rossz oldalát vette észre. Az orvosok nem gyógyítanak, a hivatalnokok csak aktákat tologatnak, a tudományban zűrzavar uralkodik, a könyvtár értelmetlen dolgok halmaza, a magas tudományos fokozatoknak nem a műveltség vagy a sok tudás a hozadéka. Comenius azért vezeti végig a Vándort a világ ismeretein, hogy arra a következtetésre juttassa el: a boldogság nem a pénzben vagy az elismerésben, hanem a belső békében van.

Comenius Vándora rátalál a hitre, amely átsegíti minden hívságos, értelmetlen célon és akadályon.

Nem ismeretlen előttetek a táj, amelyen a regénybeli fiatalember végigbotorkál. Egyházi iskolákba jártok, így a tudás mellett azt a keresztény világlátást is magatokévá teszitek, amelynek középpontjában Jézus Krisztus áll. Comenius Vándora vele találkozik a könyv végén.

Azt kívánom Nektek, hogy a sok szép és izgalmas hivatás közül a legjobbat válasszátok, amelyben ki tudtok teljesedni, amelyben örömet találtok, amely Nektek, és a nemzetnek is hasznára válik. És kívánom, hogy a boldogsághoz vezető úton olyan találkozásban legyen részetek, mint Comenius Vándorának!

Budapest, 2017. május 26.

Balog Zoltán